

ΕΤΟΣ Δ'.
ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΣΑΤΥΡΙΚΗ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΑΕ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΑΡΙΘ. 178
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 10

Τιμή ετησίας συνδρομής προπληρωτέας διά μὲν τὸ Ἑσωτερικὸν δραχμαὶ νέαι 12, διά δὲ τὸ Ἐξωτερικὸν 20.
Τὸ Γραφεῖον τῆς ἐφημερίδος, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σταδίου ἀριθ. 14 ἀπέναντι τῆς Γενικῆς Πιστωτικῆς Τραπεζῆς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 11 Ἰουνίου 1882.

Δὲν ἐπιστεύσαμεν ποτε, ὅτι ἦτο δυνατόν νὰ διαδραματι-
εθῆ τὸ αἰγυπτιακὸν δραγματίδιον, χωρὶς νὰ ἐκμεταλευθῶσιν
αὐτὸ οἱ μικρομεγάλοι μας καὶ ὁ χορὸς τῶν ἐξ ἐπαγγέλμα-
τος δῆθεν πατριωτῶν. Κατ' οὐσίαν ἡ ὑπόθεσις αὐτὴ σχετι-
κῶς πρὸς τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος, δὲν εἶναι τίποτε ἄλλο παρά ἓν
τραῦμα δεινὸν κατενεχθὲν κατὰ τῶν ἐκεῖ ἐργαζομένων καὶ
πλουτούντων Ἑλλήνων, τραῦμα ὕπερ μετὰ μικρὰ ἔτη ἀτελῶς
μόνον θὰ ἐπουλωθῆ, καὶ ἐὰν ἔτι αἱ περιστάσεις φανῶσιν αὐ-
τόθι τοῖς Ἑλλήσι τόσον εὐνοϊκῶς ὅσον εἰς τὸ παρελθόν, ὕπερ
ἀμφίβολον. Τοιοῦτον ζήτημα δὲν ἠδύνατο λογικῶς ν' ἀνα-
βασθῆ εἰς ζήτημα πολιτικὸν παρά τῆς Ἑλλάδος, μὴ οὐσης
ἄλλως ἀξιωμαχοῦ ὅπως ἀναλαμβάνη τὴν διεξαγωγὴν ζητη-
μάτων πολιτικῶν. Πλὴν οἱ πολιτικοὶ τυχοὶ φεταὶ μας δὲν
θὰ ἦσαν τοιοῦτοι, ἐὰν δὲν ἀπεπειρῶντο νὰ δώσωσιν εἰς τὸ ἐ-
πεισόδιον τοῦτο χροιάν πολιτικὴν, διὰ νὰ θεραπεύσωσιν τὴν
ἀπαρηγόρητον κουφότητά των, καὶ διὰ νὰ παραταθῶσιν
ὡς διεκδικηταὶ τῆς ἐθνικῆς τιμῆς. Ἡ περίστασις ἡ-ο ἀληθῶς
κατάλληλος εἶνα παίξωμεν τὸν ρόλον μεγάλης δῆθεν Δυνάμεως
ἀκτινῶσιν καὶ ἀναιμακτώσ, καὶ νὰ κολλήσωμεν εἰς τὴν ἀπο-
κρούσωσιν ἡμᾶς μεγάλην ναυτικὴν Δύναμιν ὡς δορυφόροι αὐ-
τῆς. Οὕτω ἐστάλησαν τὰ δύο μόνον πολεμικὰ πλοῖά μας,
ἄλλο δὲ στόλας μας εἰς Ἀλεξάνδρειαν, πλοῖα ἄληθῶς ὑπ' ὄλας
τὰς ἐπόψεως πολὺ ἐλαττωμένα τῶν εὐρωπαϊκῶν ἀλλ' ἔχοντα
τοὐλάχιστον τὴν ἐξωτερικὴν ἀποψιν τούτων, ἤρξαντο δὲ εἰ-
σηγήσεις περὶ ἀποστολῆς εἰς Αἴγυπτον πέντε χιλιάδων ἑλ-
ληνικοῦ στρατοῦ, οὗ, ἐμελλον ν' ἀκολουθήσωσιν ἕτεροι ἐννέα

χιλιάδες. Συγχρόνως πρὸς τὰς φιλοπολέμους ταύτας ἐκδη-
λώσεις, τὸ ἐν Ἀθήναις ξένον διπλωματικὸν σῶμα ἠδύνατο
νὰ παρατηρῆ τὴν ἐνέργειαν μέτρων δι' ὧν καταφανῆς ἐγένετο
ὅτι ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις δὲν ἀστείζετο καίτοι προεκάλει
τὸν γέλωτα, καὶ ἐν τοιοῦτον μέτρον ἦτο τὸ τῆς ἀφαιρέσεως
ἀπὸ τῶν ἐνταῦθα πρεσβειῶν τῶν ἀπομάχων χωροφυλάκων
φρουρῶν, δι' ὧν ἡ δύναμις τοῦ στρατοῦ μας πῦξσε κατὰ
τέσσαρας ἄνδρας ἐμπειροπολέμους μὲν, πλὴν ὅπως οὐκ ὑπὸ
τῆς ἡλικίας κεκηριστάς. Εὐτυχῶς οἱ ἰσχυροὶ ξένοι ἐκώφευσαν
εἰς τὰς δονκιωτικὰς προτάσεις τοῦ ἡμετέρου ὑπουργείου.

Ἄλλὰ τόσοι διπλωματικοὶ ταχυδακτυλοουργικοὶ ἀγῶνες
δὲν ἠδύνατο νὰ μείνωσιν καὶ ἄνευ ἰκανοποιήσεως τινος. Ἐὰν
ἡ σημερινὴ Ἑλλάς, χάρις πρὸ πάντων εἰς τὰς πολιτικὰς
τυχοδιώκτας της, εἶναι κατὰ χρεος, ἄσπιος κατὰ ξηρὰν καὶ
κατὰ θάλασσαν, καὶ ἐντελῶς μεμονωμένη, ἐὰν εἶναι ἤδη πλέον
ἢ ποτὲ ἡ Δύναμις ἐκεῖνη ἣν ὁ Πρίγγιψ Μέτερνιχ ὠνόμασεν
μίαν ἀδυναμίαν (une impuissance), οὐχ ἦ-τον ἡ δακτυ-
λοουργία πιστεύει, ὅτι τὴν ἐδόξεσιν διὰ τῆς ἀποβάσεως εἰς Ἀ-
λεξάνδρειαν ναυτικοῦ ἀποσπάσματος. Νομίζομεν, ὅτι τινὲς
ὑπερεκτιμῶσιν τὴν ἐν οἴαν τοιοῦτων ἀποβάσεων, ὅτε αὐτοὶ φέ-
ρουσι χιτρητῆρα καθαρῶς ἀστυνομικόν, καὶ μάλιστα ἐν Ἀνα-
τολή. Ἄς ἐνθυμηθῶμεν, ὅτι τοιαῦτα ναυτικὰ ἀποσπάσματα, ἦ-
τοι ἀγγλικόν, γαλλικόν, καὶ τουρκικόν διήλθον τὰς ἐδοὺς τῆς
ἑλληνικῆς πρωτεύουσας κατὰ τὸν Ἰούνιον τοῦ 1863, χωρὶς
οὐδεμίαν τῶν Δυνάμεων ἐκείνων νὰ θεωρήσῃ τὴν ἀπόβασιν ἐ-
κείνην ὡς πολιτικὸν θρίαμβον, οὐδὲ αὐτὴ ἡ Τουρκία, ἣς ἡ
σημαία ἐπανέβλεπε εἰς Ἀθήνας χάρις εἰς τὴν ἐθνοσωτήριον
ἐπανίστασιν τοῦ 1862.

